

han sagde: 40 Gange! betød det, at den paagældende skulde lægge sig fladt hen ad Jorden, anbringe Fødderne paa en Bøjle et Kvarter hævet over Jorden og derefter hæve sig 40 Gange op i Armene. Det var en Øvelse, ingen kunde udføre, men man tumlede saa længe med Manden, at han ikke kunde røre sig mere den Dag. Det var for de mindste Bagateller, disse to Underofficerer dikterede saadanne Straffe. Da de kom i Forhør, og det blev foreholdt dem, at det var urigtigt, sagde de: Vi var nødte til at rette os efter, hvad Løjtnanten sagde, og han sagde, vi skulde holde Mandskabet varmt. Jeg henstiller, at den højtærede Minister faar disse to Underofficerer inddraget under Undersøgelsen og Ansvar. Det plejer at være saadan ved Hæren, at naar der er unge Løjtnanter, der overvurderer deres Indflydelse og Værdighed, har Mandskabet en vis Støtte i de ældre Underofficerer. Her har Underofficererne desværre hjulpet Løjtnanten, og jeg synes ikke, disse to Underofficerer bør have Lov til at fortsætte som Befalingsmænd i Hæren. Det er de ganske uegnede til efter den Maade, hvorpaa de er optraadt her.

Den Sag, som jeg egentlig vil omtale, angaar imidlertid menig Kreutzfeldts Selvmord som Følge af den Behandling, han har været Genstand for fra Løjtnant Augsburgs Side. Bladene har skrevet, at det var en uheldig Sag at rejse, fordi Kreutzfeldt var en Mand, der havde begaaet saa mange Misligheder, at der sikkert havde været god Grund til at fare haardt frem imod ham. Vi har nu faaet Forhørsudskrifterne, og jeg vil derfor fremstille Sagen, som den fremgaar af Forhørene.

Da Kreutzfeldt blev indkaldt som Soldat, havde han i adskillige Aar gjort Tjeneste som Kok i Det forenede Dampskibsselskab, og han mødte med de bedste anbefalinger og Udtalelser fra Selskabet for at være en pligtopfyldende og god Mand. Derefter blev han indkaldt og straks antaget til at være Kok. Det første Aar, han gjorde Tjeneste som Kok, var der fra alle Sider fuld Tilfredshed med ham. Naturligvis kunde der være en og anden, der mente, at den Mad, han tilberedte, kunde være bedre, men det er vist umuligt for en Kok overhovedet at undgaa, at der klages over hans Madtilberedning. Selv vi klager vist undertiden, naar vi spiser ude, over den Mad, vi faar tilberedt, og at der bliver klaget over den Mad, en Kok tilbereder for Sol-

dater, er ikke underligt. Det er imidlertid det eneste, som egentlig bliver fremhævet som Bevis paa, at han var en daarlig Person, at Mandskabet har klaget over, at han ikke tilberedte Maden saa godt, som han skulde. Der klages navnlig over, at han en Gang havde brugt Fedt til at stege Bøf i i Stedet for Margarine. Det mente man var utilbørligt. Man undersøgte da Sagen, og det viste sig, at han havde haft Margarine. Saa spurgte man, hvorfor han ikke havde brugt den. Nej, thi han vilde bruge den til Sauce den følgende Dag. Løjtnanten sagde da, at han havde vist villet stjæle Margارين. Der ligger vistnok ikke det ringeste til Grund for den Beskyldning; man havde ingen Beviser for, at han nogen Sinde havde taget noget som helst. Nu begyndte man med Chikanerier i Anledning af, at han havde brugt Fedt til at stege Bøf i i Stedet for Margarine, som han havde, og som han burde have brugt. Mandskabet klagede over, at de havde faaet en Bøf, der ikke var saa god, som den skulde være, og Løjtnant Augsburg foretog en meget indgaaende Undersøgelse. Men han maatte standse Undersøgelsen og sagde til de menige: Der foreligger intet som helst om noget virkelig utilbørligt i den Henseende.

Men Løjtnant Augsburg havde faaet et Horn i Siden paa Kreutzfeldt og blev ved at forfølge ham. Han fik en Tid efter at vide, at Kreutzfeldt havde skummet noget Fedt af Suppe, som han var i Færd med at koge. Det var saa meget Fedt, at der vel kunde være til en fire Stykker Mad. Det opdagede Augsburg, at Kreutzfeldt havde stukket til Side, og da man spurgte ham, hvorfor han havde stukket det til Side, svarede han: Jo, fordi han vilde have det til at smøre paa noget Mad. — „Hallo“, [sagde man, „nu har vi ham, det er Tyveri, Mandskabet skal have Suppe, og han skummer saa meget Fedt af, at der kan blive til 4 Stykker Mad til ham selv, det er Tyveri!“ — Løjtnant Augsburg konfererede med Chefen, og denne sagde: Nej, det er ikke Tyveri, det kan ikke behandles som saadant, men De kan jo godt give ham en lille Straf, hvis De mener det rigtigt, for dette og den gamle Margarinehistorie ved at lade ham blive lidt længere herude, nægte ham Orlov eller lignende. Derefter kaldte Augsburg Mandskabet op paa Dækket og sagde i Mandskabets Paahør: „Nu er det bevist, at Kreutzfeldt er en Tyveknegt“ — det var altsaa i Anledning af, at han af det Fedt,